

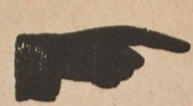
Förväxla ej min bildserie

Den Hvita Slafhandeln

med andra under samma namn!

Stockholms-Biografen Blanche

är den enda resande Biograf, som verkligen har själfva originalet, hemkommet direkt från fabriken, på en längd af åttahundrafemtio (850) meter, och säger det sig själf att efterapningar af samma bild på 2- à 300 meter ej äro att jämföra.



Dramatiskt.

Spännande.



Offer för Den Hvita Slafhandeln.

Socialt skådespel i 50 afdelningar.

Civilisationens obesegrade fiende

kallas den skändliga trafik, som bedrivs med unga kvinnor från de fattigare hemmen, som lockande af den eller den agenten för det utländska otuktstättet, föres till ett elegant hotell, där ett kontrakt föreläggas dem. Detta skall afgöra deras öde. Som arbetet är ringa och lönen hög, underskrifva de vanligen med glädje mod kontraktet. För att säkrare förvissa sig om offret, lämnar agenten ett litet förskott till utstyrelse och resa.

Utan vänner och utan att kunna det främmande språket, står den unga kvinnan ensam i den stora världsstaden. Hon inser snart att hon blifvit lurad i en fälla. Så hafva många flickor gått under.

»Föreningen till den hvita slafhandels bekämpande» bedriver ett

energiskt arbete att förhindra denna brottsliga trafik. Någon gång se vi också i vår tidning ett afslöjande af dessa lastens hålor. Många ångestskri komma dock att uppgifvas i dessa »hemliga salonger» ohörda af den yttre världen. Vi hoppas dock att denna förening, med hjälp af polisens vaksamhet, komma att få dessa slafhandels utöfvere näpsta.

Vår bild återger dessa sociala spörsmål, dramatiskt och verklighetstroget, och intresserar det alla samhällsklasser.

Den hvita slafhandeln, hvars innehåll vi i korthet här nedan relatera, utgör ett af de enstaka fall som få en lycklig utgång. Med sina träffande interiörer från det lefvande lifvet illustrerar den fullkomligt Den hvita slafhandeln.

En lockande annons.

Den lilla Edit växer upp i ett godt, men tyvärr fattigt hem. Det är ett sådant hem där barnen få hjälpa till med arbetet. Tidigt får hon därför gå ut att själf förtjäna sitt bröd. Hon får en anspråkslös men god anställning.

Men hennes tankar vandra från det lilla flickhufvudet ut i den vida världen, och hon får en stark längtan dit. Plössligen skulle genom en lockande annons hennes öde afgöras.

En bildad flicka

från godt hem erhåller förmålig anställning i utlandet. — Hög lön. — Ringa arbete. Närmare underrettelser lämnas å Hotell Astor.

Edit längtar ut och hennes föräldrar anse att »det skadar icke en ung flicka att få se litet af världen». Den enda som vill göra invändningar är ungdomsvännen Georg, men han får snart ge med sig för Edits böner. Fadern är emellertid nog omtänksam att höra sig för angående sin dotters blifvande anställning, och går därför med till det hotell, där närmare underrättelser skulle lämnas. En elegant dam tar

emot den vackra Edit med moderlig ömhet, och som nog goda upplysningar lämnas, blir man snart öfverens.

Edit får pengar till resa och utrustning, och framtiden ler emot henne. Hon såg icke det hemska hängrin som gick öfver den »eleganta damens» ansikte, då kontraktet var undertecknat. »En härlig liten fågel, som låtit fånga sig».

Det är särskildt en bland Edits närmaste, som icke gläder sig åt den förestående resan, och det är Georg, hennes hjärtevän. Skilsmässans stund är inne och Georg står vid ångaren att säga henne farväl. Han observerar då en herre med lömskt utseende som rusar förbi, tappande sin kapp. Georg tar upp den och lägger därvid märke till kappens egendomliga utseende. Nu kommer Edit och hennes föräldrar, det är endast tid att som hastigast lämna ett litet minne och säga farväl. Men hans kärleksfulla ögon säga mera än ord, och hans innerligaste önskan är, att han kunde resa med sin barndoms älskade ut i världen och stå vakt vid hennes sida mot världens ondska. Då båten lagt ut från land och försvunnit ur sikte, öfverfors Edit af en obeständ känsla, en beklämning. Hon känner sig på en gång beröfvad sitt stöd: hemmets skydd.

I förgyllda bojar.

Hennes rum är en cell, fönsterna sakna visserligen galler, men ögon vaka öfver, att den unga kvinnan icke flyr. Hennes fängvaktare är den älskvärda värdinnan, som så förändrat sitt uppförande mot henne

efter ankomsten till London, att hon både slår och sparkar den unga kvinnan, som vägrat att offra sin dygd som ett bidrag till den »hemliga salongens» underhåll.

Edit införes i de »hemliga salongerna».

Tiden går, men förgäves får man vänta brev från Edit. Föräldrarna oroa sig dock icke. »Edit har det nog bra». De ana icke till hvilken lastens håla deras dotter blifvit förd. En dag lyckas dock Edit

med bön och gråt att förmå en ännu oskyldig tjänsteflicka att förmedla ett brev till föräldrarna, i hvilket den unga flickan skildrar sin nöd.

Första underrättelsen.

Ändtligen det efterlängtda brevet. Bådas ansikten lysa upp. Båda vilja veta hur deras dotter befinner sig på sin utmärkta plats. Om de någon gång i oro haft dystra aningar på grund af drömsmålet med brevet, blifva dessa nu till visshet... Fadern går till kontoret för den hvita slafhandels bekämpande, men de upplysningar han kan lämna

äro så knappa att man där tror sig föga kunna uträtta. Man sätter sig i förbindelse med polisen, som dock står maktlös i ett sådant fall... Djupt bedröfvad återvänder fadern hem till sin förtviflade hustru, och båda vänta med spänning få veta, om hjälpen skall nå deras dotter innan det är för sent.

Georg reser till London.

Georg kan dock icke få ro i sitt sinne. Resolut säljer han bort sina tillhörigheter för att få respengar och beger sig af på sin hopplösa spaningsfärd. Framkommen till London läter han i tidningar efterlysa den försvunna flickan, men förgäves. Han hänvänder sig då till en berömd privatdetektiv, som lofar att göra allt att hjälpa honom, och båda taga itu med sin icke lätta uppgift att finna den försvunna flickan.

Äfven detektiven skulle i detta fall stått maktlös, om icke slumpen spelat in. Georg blir genom en händelse i tillfälle påvisa den man med den säregna kappen som han observerat på båten vid Edits afresa. Detta blir en viktig ledtråd. Snart ha äfven detektiven och Georg skaffat sig tillträde till de »hemliga salongerna».

Hjälpen är nära.

Inkomna i »det fina huset» träffar Georg snart den öfver återseendet lyckliga Edit och inviger henne i en plan, som går ut på, att hon under nattens lopp skall fly. Glädjestrålände vid tanken på sin nära

förestående räddning, går hon att träffa anstalter till flykten, medan Georg, för att ej väcka misstankar, åter med oförställd glädje kastar sig in i den vida festen.

Flykten.

Vi se Edit binda samman takan till ett provisoriskt rep. Ut genom fönstret och ned till den väntande vännen. Detektiven håller, förklädd till kusk, med en vagn i närheten, och då Edit kommit ned på mar-

ken, bäres hon bort till denna af Georg, hvarefter det bär i väg i natten. Bort från det usla nästet...

Åter fången.

Värdinnans vaksamma öga upptäcker dock snart Edits flykt och hon lyckas i hast få sina manliga medhjälpare på benen. I automobil börjas förföljelsen som helt naturligt slutar med de mångas öfverlägsenhet och seger. Dessa ämna nu föra Edit till ett säkrare ställe. Edit kommer tillbaka till sitt fängelse. Hon har emellertid en vän och hjälparinna på sin sida, den oskyldiga tjänsteflickan, och det blir

med dennas hjälp räddningen kommer att utföras. Då ett »familjeråd» hålles om hvart Edit skall föras, för att döljas för polisens ögon, åhör tjänsteflickan detta döld bakom ett draperi. Då senare en detektiv från Scotland Yard jämte Georg och privatdetektiven infinna sig och bli upplysta om att Edit icke längre befinner sig i huset, gifver tjänsteflickan dem anvisning, med hvilken båt Edit skall föras bort.

En afgörande strid.

I sista ögonblicker anlända Georg och detektiverna till båten. Edit och hennes välskötta fängvaktare hafva redan gått ombord. Nu är det detektiverna som förfölja och då de komma till en brygga där Edit skall föras i land, uppstår en brotning, i hvilken banditerna lida nederlag, och då båten lagt till, föras de i land och antvandas i polisens händer.

Edit och Georg hafva funnit hvarandra och falla nu i hvarandras armar och mötas i en varm och innerlig kyss. Edit strålar af glädje öfver att äntligen vara fri och halva sin barndomsvän Georg att tacka för sin räddning. Nu hem till de af sorg nedtyngda föräldrarna.

Det mäktigt gripande skådespelet är framställt i följande tablåer.

1. Hos far och mor.
2. Ut i världen för att själf förtjäna sitt bröd.
3. En anspråkslös ställning.
4. Tiden för lång.
5. Den lockande annonsen.
6. Far och dotter öfverlägga.
7. Det skadar icke en ung flicka att få se litet af världen.
8. Faderns omsorg för sitt barn.
9. Antagande af platsen.
10. Edit rustar sig för resan.
11. I snaran.
12. Fästmannens protest.
13. Skilsmässans timme.
14. Ett sista afsked vid ångaren.
15. Souvenir.
16. En mystisk figur.
17. Mot okända öden.

18. Ett vänligt mottagande.
19. Det hemlighetsfulla huset.
20. Ensam och hjälplös.
21. Brevet till föräldrarna.
22. Hos »Föreningen för den hvita slafhandels bekämpande».
23. Scotland Yard underrättas.
24. Georg besluter sig för att uppsöka sin älskade.
25. Han säljer sina tillhörigheter för att skaffa pengar till resan.
26. Ett hopplöst sökande.
27. Hos en berömd detektiv.
28. Slumpen som medhjälpare.
29. »Mannen med kappen».
30. En ledtråd.
31. En afton i »de hemlighetsfulla salongerna».
32. Edit introduceras hos nästets kunder.

33. Champagnen flödar.
34. Mötet med detektiven.
35. Flykten planlägges.
36. En guista hopp.
37. Den nattliga flykten.
38. Öfverraskad af röfvarbandet.
39. Åter i banditernas våld.
40. Röfvet föres till en säkrare plats.
41. Spåret icke förlorat.
42. Polisen som medhjälpare.
43. Nattlig strid.
44. Man stiger ombord på ångaren.
45. Ännu en hård dust med banditerna.
46. Arresteringen ombord på fartyget.
47. Polisen gör ett godt kap.
48. I den älskades armar.
49. Mot hemmet till de kära.
50. Räddarnes belöning.

Hemma.

Vi återkomma till hemmet och de förtviflade föräldrarna. Edit rusar i deras armar, och fader och moder trycka sin flicka till sig så, som kunde ingenting mer förmå skilja dem från hvarandra. En tyst åskå-

dare till detta glada återseende är Georg. Edit fattar nu hans händer och omtalar det betydelsefullaste i hela Londonsresan, det att de funnit hvarandra och aldrig mer vilja skiljas.

Åter i barndomshemmet.

Åter har lyckan gjort sitt intåg i den lilla familjen, som människors missgärningar för en tid bragt till förtviflans brant. Men till många

familj återkommer lyckan aldrig, ty räddningen når icke alltid den hvita slafhandels offer.

Utom denna storslagna bildserie visas Ett tusen femhundra (1,500) meter i Programmet.

Inträde 50 öre. OBS.! Inga barnbiljetter.

LINDBERG 1911
Bergslagens Tidnings A.-B:s Tryckeri



Affisch // Offer för den hvita
slafhandeln : / socialt skådespel i ...

National Library
of Sweden